

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙

บวชมหาแต่ธรรมอย่างเดียว

ก่อนจึ่งหัน

พี่น้องทั้งหลายที่ก้าวเข้ามาวัดนี้ให้ดูให้ดีทุกอย่าง วัดนี้เป็นวัดมีภูมิระเบียบ
พูดตรงไปตรงมา พระเณรจะมาปฏิบัติให้ผิดเพี้ยนจากหลักธรรมวินัยไม่ได้ ไล่จากวัด
เลย เอาจริงเอาจัง ไม่อย่างนั้นไม่ได้ เลอะเทอะหมด กิเลสกลืนมนุษย์นี่จนไม่มีเหลือ
แล้วนะ ธรรมไม่มีติดเนื้อติดตัวเลย โลกจะกว้างแสนกว้างมันก็มีแต่ฟืนแต่ไฟเผาไหม้
กันหมด เพราะอำนาจของกิเลส ถ้าธรรมแทรกเข้าตรงไหนชุ่มเย็น ๆ ว่าโลกเจริญ ๆ มัน
ก็เจริญด้วยฟืนด้วยไฟเพราะมีแต่กิเลส ถ้าเจริญด้วยอรรถด้วยธรรมไปที่ไหนเย็นไป
หมด

ประเทศใหญ่ยังมีความร่มเย็นเป็นสุข ให้อภัยซึ่งกันและกัน มีความเมตตาแก่
ประเทศเล็กประเทศน้อย ที่เรียกว่าธรรม ประเทศใหญ่เท่าไรจึงเป็นเหมือนพ่อใหญ่แม่
ใหญ่ เลี้ยงดูประเทศชาติทั้งหลายให้มีความสงบร่มเย็นเป็นธรรมด้วยกัน นี่ใหญ่เท่าไร
ยิ่งเป็นยักษ์เป็นผี กินไม่หยุดกลืนไม่หยุด กิเลสเป็นอย่างนั้นท่านทั้งหลายดูเอา ไม่เคย
เห็นธรรมให้ดูโลกร้อน ๆ เวลานี้ เพราะอะไร เพราะขาดธรรม ถ้าธรรมมีที่ตรงไหนจะ
มองเห็นตัวเขาตัวเรา เห็นใจเขาใจเรา ไม่ได้มองดูแต่ใจตัวเอง พุงตัวเอง เห็นแก่รายได้
อย่างเดียว ๆ โกงเข้ามา รีดเข้ามา โฉกเข้ามา นี่คือกิเลสกินไม่อิ่มพอ

ยกตัวอย่างเอาที่ไหนได้ เอาเมืองไทยเรานี้แหละ เป็นเมืองพุทธ เหตุที่จะว่าเอา
เมืองไทยเรานี้แหละเป็นตัวอย่างให้เห็น มันมีพุทธที่ไหน มีแต่เปรตแต่ผี ยกผู้ใดขึ้นมา
เป็นผู้ใหญ่ก็ใหญ่ปากใหญ่ท้อง ใหญ่กินใหญ่กลืน ใหญ่รีดใหญ่ฉก ใหญ่บ้าอำนาจบาตร
หลงไปอย่างนั้น นี่ละอำนาจของกิเลส ไปที่ไหนมันกลืนไปหมด แทบไม่มี แม้แต่ในวัด
ธรรมจะไม่มีนะเวลานี้นะ กิเลสเข้าไปตีตลาดไว้หมด วัดก็เลยกลายเป็นส้วมเป็นถ่าน
พระเณรก็กลายเป็นมูลเป็นคูไปหมด ไม่มีพระเณรเป็นพระเป็นเณรเป็นศีลเป็น
ธรรม วัดเป็นวัดเป็นนาให้ความร่มเย็นแก่ผู้ปฏิบัติศีลธรรม มันไม่เป็นแล้วนะเวลานี้

วัดก็กลายเป็นส้วมเป็นถ่านไปแล้ว พระเณรก็กลายเป็นมูลเป็นคูไปหมด ทั้ง
เขาทั้งเรา ไม่ได้ดำเนิน ถ้าผิดเพี้ยนไปจากศาสนธรรมของพระพุทธเจ้าแล้วไม่มีขึ้นดี
ใครอย่าอวดเก่ง กิเลสชอบอวดเก่งเสมอ ยกตัวอย่างไปถามนักโทษในเรือนจำซิ ทำไม
จึงต้องมาติดคุกอย่างนี้ เขาหาว่า ฟังซินะ หาว่าอะไรต่ออะไร แล้วความจริงเป็นจริง ๆ
หรือ เป็นจริง ๆ นั้นแหละ แน่ มีแต่เขาหาว่า ๆ ไม่ยอมรับความจริง คนเราจึงหาความ
ถูกต้องไม่ได้ มีแต่ความผิดเต็มตัว ๆ

พี่น้องทั้งหลายเข้ามาในวัดดู สำหรับวัดนี้เอาธรรมสอนโลกนะ ธรรมสอนโลก คือว่าพูดเป็นธรรม ภาษาธรรม ที่โลกกิเลสตัณหาที่มันหวานปากหวานคอ หลอกลวง ต้มตุ๋นเก่งๆ ประจบประแจงเลียแข้งเลียขามันว่าพูดอย่างนี้เป็นชวานผ่าซาก กิเลสไม่ชอบ ที่กิเลสชอบคือแบบต้มตุ๋นกันนั้นละ วัดนี้พูดอย่างตรงไปตรงมา เราพูดอย่างนี้พูด อย่างอื่นไปไม่ได้ แต่ก่อนก็เป็น คือไปเทศนาว่าการอะไรก็เทศน์เหมือนพระทั้งหลาย ท่านเทศน์ ตามตำรับตำรา ตำรับตำราว่าอย่างไรก็ว่าอย่างนั้น ก็เจริญพรๆ ไปเรื่อย เขาว่าเจริญพรเราก็เจริญพรไป

ที่นี้เวลาออกปฏิบัตินี้ซี มันเข้ากันไม่ได้กับที่เจริญพรๆ มันประจบกันเฉยๆ เวลาเข้าปฏิบัติเป็นหลักความจริงแล้วพูดอย่างอื่นไปไม่ได้ ต้องตรงไปตรงมา สุดท้ายก็เป็นภาษาธรรม แล้วกิเลสมันก็บอกว่ามันเป็นชวานผ่าซาก นั้นละภาษาธรรม พูดอย่างตรงไปตรงมาให้รู้ผิดรู้ถูกจริงๆ นี่ตั้งใจประพฤติปฏิบัติมาแทบเป็นแทบตายที่ได้ธรรม มาสอนพี่น้องทั้งหลายเวลานี้ ที่ว่าช่วยโลกเราช่วยจริงๆ เราไม่ได้เอาอะไรมาติดเนื้อติด ตัวของเรา ทองคำก็พาพี่น้องหลายคนเข้าคลังหลวงนี้ตั้ง ๑๑ ตันกับ ๓๖๙ กิโล จะได้ไปเรื่อย ๆ นี่เราขอเข้ามาเพื่อส่วนรวม เพื่อเป็นเนื้อเป็นหนังแห่งชาติไทยของเรา

เราไม่เอาอะไร ขึ้นเดียวเราก็ไม่เอา เราบอกร่างกายในใจของเรา ว่าพาพี่น้องทั้งหลายปฏิบัติเป็นธรรม หัวใจเป็นธรรมแล้วจะเป็นพินเป็นไฟไปไม่ได้ ปฏิบัติเป็นธรรม ได้อะไรๆ มาเปิดเผยหมดๆ ไม่มีลี้ลับ นี่ปฏิบัติต่อโลกด้วยความเมตตา ทำอย่างนั้นนะ เงินทองข้าวของได้มาเท่าไรหมดๆ เพราะความเมตตา ยกตัวอย่างเช่นกฐินวันที่ ๑๔ นี่ ได้เงิน ๑๐ ล้าน หมดไปแล้วนะ หมดไปก็วันแล้ว เงิน ๑๐ ล้านมันไปไหนนั่น เขาก็รู้ว่าเราเป็นผู้เสียสละด้วยความเมตตา พอได้เงินมาคนนั้นมาขอ คนนี้มาขอ บอก ชัดๆ ว่าหมดแล้วเงิน ๑๐ ล้าน

วันที่ ๑๔ เขามาทอดกฐิน พอวันที่ ๑๕-๑๖ คนนั้นชาตินั้น คนนี้ชาตินี้ พาไปเสียเงิน ๑๐ ล้านหายเงียบเลย มันก็ไปอยู่ที่ประโยชน์ของส่วนรวม เราพอใจ นี่ละเราปฏิบัติต่อโลก เราไม่เอาอะไรๆ ขอให้พี่น้องทั้งหลายได้พิจารณาให้ดี มาที่นี้อย่ามา เก้งๆ ก้างๆ ตอนค่ำแล้วยังเก้งๆ ก้างๆ ถ้าเรามาแล้วเอาทะเละ ส่วนมากมักจะมาตอน เห็นว่าคนเลิกไปแล้ว เพราะเราสั่งแล้วว่าตั้งแต่สี่โมงครึ่งแล้วห้ามไม่ให้มาจู้จี้จ้านๆ ในวัดนี้ พอระยะนั้นไปแล้วมาแล้วออกมาดู มาพอเห็นโหลเข้ามา มาอะไร ถามดูเสียก่อน ถ้าไม่เป็นท่าไล่ออกเดี๋ยวนั้นเลยๆ

สถานที่นี้เป็นวัดเป็นวา มีขอบมีเขต ท่านรักษาความดีงามทั้งหลาย นี่มาอะไร เก้งๆ ก้างๆ เข้ากันไม่ได้ ออกไปเดี๋ยวนี้นี้ หลวงตาเองเป็นคนโล้นะ ให้หลวงตาเจอเอง นั้นละไม่มีสูงมีต่ำ ไม่มีคำวักล้าว่ากลัว เอาธรรมสอนโลกต้องสอนอย่างนั้นซี บอก

ตรงไปตรงมา ใครอย่ามาแก้งๆ ก้างๆ นะผิดเวล่ำเวลา หากมากิจธุระจำเป็นให้มา ก็ศาสนาเป็นของร่มเย็นเป็นที่ตายใจของโลกทั้งหลาย ทำไมจะมาไม่ได้ถ้าผู้มาเพื่อความ เป็นธรรม แต่มาแก้งๆ ก้างๆ เลอะๆ เทอะๆ อย่ามา

วัดนี้ไม่ได้บวชมาหาสินจ้างรางวัล หาโลกามิส หาความร่ำความรวย หาแต่ธรรม อย่างเดียว ใครจะเอาเงินทองข้าวของมาอวด อวดวัดนี้นะ เฉพาะอย่างยิ่งบอกตรงๆ อย่ามาอวดหลวงตาบัว เขี่ยลงทะเลหมด ไม่มีอะไรเลิศยิ่งกว่าธรรม พระพุทธเจ้าเป็น ศาสดาเอกเลิศด้วยธรรมทั้งนั้นแหละ สิ่งเหล่านี้มันไม่ได้เลิศ มันหลอกหลอกลอกตาคนให้ ล่มจม ถ้าใครไม่มีสติปัญญาแล้วจมไปด้วยสิ่งเหล่านี้ละ โลกามิสๆ มันหลอก บวชมา เพื่อปฏิบัติธรรม นี่เราก็ปฏิบัติธรรมเป็นธรรมล้วนๆ

ใครอย่าเอาอะไรมาอวดเรานะ บอกตรงๆ สมบัติเงินทองข้าวของอย่าเอามา ใหญ่กว่าธรรมไม่ได้ ไม่มีอะไรเหนือธรรม ธรรมนี้เลิศสุดยอดแล้ว ให้พากันไปปฏิบัติ อย่าเห็นแต่สิ่งอื่นๆ ที่เป็นเครื่องหลอกลวงดีกว่าธรรมนะ จะจม ให้พากันจำให้ดีทุกคน นานๆ ได้พูดให้ฟังสักทีหนึ่งๆ เข้าวัดเข้าวาก็ไม่ว่าท่านว่าเรา พอเข้าไปหาพระพระก็ไม่ ไว้วางใจตัวเอง โยมก็ไม่ไว้วางใจพระ ทั้งไม่ไว้วางใจตัวเองและเชื่อถือกันไม่ได้ นี่ใครจะเชื่อไม่เชื่อ ก็ตาม เราปฏิบัติตามหลักธรรมหลักวินัยที่ศาสดาสอนมาตรงเป้งมาตลอดเลย

ตั้งแต่เป็นพระหนุ่มน้อย ก็ยังมีทะเลาะกันอยู่บ้างกับพระหนุ่มน้อยทั้งหลายที่ โกโรโกโสมาหาเรา เราปฏิบัติเอาจริงเอาจัง ศีลธรรมให้ถูกต้องดีงาม มาปฏิบัติเลอะๆ เทอะๆ เราว่าเอาบ้าง ยกพวกมาตีเราก็มั พวกเปรต เข้าใจไหม เราลืมเมื่อไร พวกเปรต นี่มันเป็นอย่างนั้น หน้าด้านสันดานหยาบ ล่วงเกินธรรมวินัย เตือนไม่ได้ นี่พวกทริฐ มาณะ เราเคยเห็นมาแล้วเราเข็ดเราหลาบ สำหรับวัดนี้มีไม่ได้ องค์ไหนที่เป็นอย่างนั้น ไล่ทันทีไม่ให้อยู่ มันเลอะเทอะศาสนา

ให้พากันปฏิบัติตามศีลตามธรรมบ้าง บ้านเมืองเราจะมีธรรมสงบ่มเย็น นี่ไปที่ ไหนมีตั้งแต่กิเลสออกหน้าออกตา ธรรมไม่มีแล้วจะหาธรรมร่มเย็นมาจากไหน กิเลส พาใครให้ร่มเย็น มีแต่ไฟนรกไฟทั้งนั้นละเผาตลอด พากันจำเอา เอาละทีนี้ให้พร

หลังจั้งหัน

ผู้กำกับ หนังสือพิมพ์ผู้จัดการรายวัน ฉบับวันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๔๙ ลงว่า
“กรณีแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช”

เห็น พล.อ.สุรยุทธ์ จุลานนท์ นายกรัฐมนตรีคนปัจจุบันเดินทางไปถวาย ลักการะและถวายพระพรสมเด็จพระสังฆราช ก่อนเข้าทำงานในทำเนียบรัฐบาลก็ อนุโมทนาสาธุ ยกย่องสรรเสริญ แต่ถ้าจะให้สมบูรณ์จริงๆ นอกเหนือจากอามิสบูชา แล้ว ก็ควรที่นายกรัฐมนตรีคนที่ 24 จะเร่งปฏิบัติบูชา รวม 2 ประการ

เริ่มต้นแรกสุด ก็ด้วยการเสนอต่อมหาเถรสมาคม ให้ยกเลิกการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่สมเด็จพระสังฆราช

ลำดับต่อมา ก็เสนอร่างกฎหมายแก้ไขกฎหมายคณะสงฆ์เข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ ประเด็นสำคัญที่สุดที่จะต้องแก้ไขเป็นลำดับแรก ก็คือบัญญัติแก้ไขให้พระราชอำนาจในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช กลับไปเป็นพระราชอำนาจโดยสมบูรณ์ของพระมหากษัตริย์ในลักษณะเปิดกว้าง ไม่ต้องถูกจำกัดถึง 2 ชั้น อย่างที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน อันอาจจะทำให้พรรคการเมืองเข้าครอบงำและใช้คณะสงฆ์ หรือพระสงฆ์วิ่งเข้าหาพรรคการเมืองได้

เดิมที่การสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชนั้น พระราชบัญญัติคณะสงฆ์ พ.ศ.2505 บัญญัติไว้ในมาตรา 7 ว่า “...พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนาสมเด็จพระสังฆราชองค์หนึ่ง” หมายความว่า เป็นพระราชอำนาจโดยสมบูรณ์ ครั้นเมื่อถึง ปี 2535 แก้ไขเพิ่มเติมเข้าไปอีก 2 วรรค สำคัญที่สุดก็คือวรรคสอง บัญญัติว่า “...ในกรณีที่ตำแหน่งสมเด็จพระสังฆราชว่างลง ให้นายกรัฐมนตรีโดยความเห็นชอบของมหาเถรสมาคม เสนอนามสมเด็จพระราชาคณะผู้มีอาวุโสสูงสุดโดยสมณศักดิ์ขึ้นทูลเกล้าฯ เพื่อทรงสถาปนาเป็นสมเด็จพระสังฆราช” (หลวงตา สูงสุดโดยสมณศักดิ์ก็เท่ากับเหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้าไป เอ้าว้าไป) เท่ากับจำกัดพระราชอำนาจให้อยู่ในกรอบถึง 2 ชั้น ด้วยกัน

แนวทางที่ถูกต้องเหมาะสมที่สุดกรณีพระอาการประชวรนั้น “เซี่ยงเส้าหลง” (ผู้เขียน) ยืนยันมาตั้งแต่เมกราคมถึงกุมภาพันธ์ 2547 แล้วว่าถ้าจำเป็นจะต้องช่วยแบ่งเบาภาระพระองค์ โดยไม่มีวาระซ่อนเร้นก็ต้องทำให้กระบวนการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนสมเด็จพระสังฆราช เป็นการลงนามในพระบัญชาโดยพระองค์เอง หรือถ้ามั่นใจว่าพระองค์ไม่อาจปฏิบัติศาสนกิจใด ๆ ได้เลยก็นำความขึ้นกราบบังคมทูลพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ขอพระราชทานพระบรมราชวินิจฉัย เรื่องก็จะงดงามได้

สมเด็จพระสังฆราชทรงมีภูมิธรรมสูง เป็นเสมือนพลังหลักสำคัญทางฝ่ายศาสนจักร, พุทธจักร ให้กับรัชสมัยพระมหากษัตริย์ผู้มีภูมิธรรมอันประเสริฐรัชกาลปัจจุบัน ทรงเป็นพระพี่เลี้ยงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวขณะทรงผนวช เมื่อปี 2499 การปฏิบัติใด ๆ ต่อพระองค์ท่าน มิใช่เพียงแต่จะอ้างเหมือนรัฐบาลชุดที่แล้ว ว่าปฏิบัติตามกฎหมาย หากแต่จะต้องกระทำด้วยความเคารพ, ความยำเกรงในพระเกียรติ ที่พระมหากษัตริย์ทรงสถาปนา ด้วยพระราชอำนาจสมบูรณ์ตามกฎหมายเก่าก่อน ปี 2535 และไม่ควรก้าวล่วงโดยถือความชราภาพ หรืออาการประชวรแม้แต่น้อย “เซี่ยงเส้าหลง” (ผู้เขียน) เคยเขียนทั้งเดือนและถึงรัฐบาลชุดที่แล้วไปหลายครั้งทำนองว่า

“...ในเมื่อสมเด็จพระสังฆราชองค์ปัจจุบัน ได้รับการสถาปนาโดยพระราชอำนาจเต็ม ในพระมหากษัตริย์ หากจำเป็นจริงๆ ที่จะต้องแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทน ก็ควร นำเรื่องแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่แทนนั้น เข้าเฝ้ากราบบังคมทูลพระมหากษัตริย์ เพื่อให้พระมหากษัตริย์ทรงเห็นชอบเสียก่อน” นำเสียดายที่ พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร, วิษณุ เครืองาม เลือกทางอื่น

สรุปคือ จุดประสงค์ของประชาชนและผู้เขียน ขอให้ท่านนายกรัฐมนตรีและรัฐบาลชุดใหม่ได้เสนอต่อมหาเถรสมาคม ให้ยกเลิกการแต่งตั้งคณะผู้ปฏิบัติหน้าที่ สมเด็จพระสังฆราช และเสนอร่างกฎหมายแก้ไขกฎหมายคณะสงฆ์เข้าสู่สภานิติบัญญัติแห่งชาติ เพื่อให้พระราชอำนาจในการสถาปนาสมเด็จพระสังฆราช กลับไปเป็นพระราชอำนาจโดยสมบูรณ์ของพระมหากษัตริย์

หลวงตา มีเท่านั้นไม่ใช่เธอ ก็ไม่เห็นมีอะไร เรื่องนอกเหนือไปจากพระวินัยไป ทำนี้ เป็นเรื่องนอกไปจากธรรมวินัย เราไม่ว่าอะไรละ ปล่อยตามเรื่อง ตั้งอันนั้นขึ้นมา ลบอันนี้ แล้วตั้งอันนั้นขึ้นมา ตั้งเรื่อย ๆ อันนี้ก็เรื่องของโลกเขาทำของเขาเอง แต่อย่ามา ลบล้างธรรมวินัยก็แล้วกัน ถ้ามาตรงนี้เอากันใหญ่เลย เพราะอันนี้คือศาสดาองค์เอกอยู่ ตรงนี้ นอกนั้นไม่ใช่ศาสดา จะตั้งอะไร ๆ ขึ้นมาก็ไม่ใช่ศาสดา หลักธรรมหลักวินัยนี้คือ ศาสดา จะมาลบล้างมาเปลี่ยนแปลงแก้ไขนี้ไม่ได้ นั่นเอาตรงนั้น

(ในกฎหมายสมณศักดิ์อยู่เหนืออาวุโสกันแต่ผิดจากธรรมวินัยไหมคะ) ผิด แม้แต่พระแสดงอาบัติกันก็ยังมีอาวุโสกันแต่ อาวุโสกันแต่คือองค์ศาสดาไปยืนจังก้าอยู่ นั้น จะเป็นอื่นไปไม่ได้ ยอมรับ แสดงอาบัติใครผิดอะไรยอมรับว่าผิด อาวุโสกันแต่ พรรษาแก่อ่อนต่างกัน ยอมรับ ๆ จะเอาสมณศักดิ์มาใส่ไม่ได้ (กฎหมายที่บัญญัติควร อนุวัตตามหลักธรรมวินัยด้วย) ก็ต้องเป็นไปตามหลักธรรมวินัย จะมาเหยียบหัว พระพุทธเจ้าคือหลักธรรมหลักวินัยนี้ไม่ได้ ที่เรามีอะไร ๆ กันอยู่เรื่อย ๆ มาก็คือมา เหยียบหัวศาสดาของเรา เราก็ตีเขาเอาซี คือมันผิดปล่อยไปไม่ได้ เรื่องของเขาก็เป็น เรื่องของเขาไปแต่อย่ามาแตะศาสดาคือธรรมวินัยก็แล้วกัน ก็มีเท่านั้น เพราะอันนี้เป็น หลักตายตัว พระธรรมและพระวินัยที่เราบัญญัติไว้แล้วนั้นแล จะเป็นศาสดาของเธอทั้งหลายแทนเราตถาคต นั่นบอก เพราะฉะนั้นหลักธรรมหลักวินัยคือองค์ศาสดาโดยแท้

วันนี้ก็ไม่มีอะไร ก็เทศน์แล้วเมื่อเช้าก่อนจ้งหัน หลังจ้งหันแล้วยังจะให้เทศน์ อีกมันเกินไปพวกนี้ ก่อนจ้งหันก็เทศน์แล้ว หลังจ้งหันก็ยังจะให้เทศน์อีก วันนี้เราก็จะได้ไปโรงพยาบาลลิกนะ สงสาร อยู่ในกลางภูเขา วันพรุ่งนี้ก็จะได้ไปโคราช ไปสองคืน แล้วกลับมา วันนี้จะเข้าไปภูเขาเอาของไปส่งโรงพยาบาล เมื่อวานนี้ไปหนองบัวระเหว

เลยชัยภูมิไป ๓๒ กิโลเมตร ๓ ชั่วโมงเป้งถึง กลับมาขาด ๓ ชั่วโมงดูเหมือน ๑๐ นาที คือมาไม่ได้แะ ตรงเป้ง เวลาไปแะเอาของ เฉพาะที่เขาสวนกวางเขาชายไก่ ขนขึ้นใส่ รถเต็มรถแล้วไปเลย เสียเวลาเท่านั้น นอกนั้นก็บึ้งเลย

พูดตรงๆ เราเปิดหัวอก เพราะเราจนจะตายแล้ว เอาของจริงออกมาพูด เราไม่มีของปลอม มีแต่ของจริงเต็มหัวใจ เราเองก็หาที่ต้องติไม่ได้ มีแต่เทิดทูนยินดีอนุโมทนากับความเพียรของเจ้าของ ถึงขนาดที่ว่า โอโห ขนาดนั้นมันก็ทำได้ๆ คือว้ย นั้นเป็นว้ยหนุ่มน้อย และเป็นว้ยที่มุ่งต่อมรรคผลนิพพานอย่างเต็มหัวใจ จึงไม่รู้จักเป็นจักตายความเพียร ที่นี้เวลามาในว้ยนี้แล้วมองไปข้างหลัง โอ อย่างนั้นมันก็ทำได้ๆ เป็นอย่างนั้นนะกว่าจะได้ธรรมมาสอนโลก

เพราะฉะนั้นเราจึงสอนได้อย่างเปิดเผย เราไม่เคยสนใจกับใครจะมาติฉินนินทา การอะไรเราไม่เคยสนใจ ธรรมที่ออกนี้เหนือหมดแล้ว คือกลั่นกรองถึงขั้นบริสุทธิ์เต็มหัวใจ ธรรมกับใจเป็นอันเดียวกันแล้วออกสอนโลก เราจึงไม่เคยหวั่นกับสิ่งใด ไ้กองชี้ หมูราชี้หมาแห่งมันเห่าว้อๆ แว้ๆ ก็ช่างหัวมันชีก็ปากอมชี้ เข้าใจไหม นี่ปากอม ธรรมออกมันต่างกัน ไม่มีใครพูดอย่างหลงตาบ้วพูดจริงๆ ในปัจจุบันนี้ เราไม่ได้ยกตนข่มท่านนะ เราพูดตามหลักความจริง เขาเรียกว่าขวานผ่าซาก นี่ไม่ใช่ขวานผ่าซาก พูดอย่างตรงไปตรงมา

เราเคยแต่ก่อนที่เรียนปริยัติ เขานิมนต์ไปเทศน์ที่ไหนก็เทศน์ไปเรื่อยเจริญพร ไปเรื่อย ที่นี้เวลามาปฏิบัติมันขัดกันที่กับเจริญพรไปเรื่อยนั่นนะ ความจริงเป็นอย่างนี้ ความปลอมเป็นอย่างนั้น มันปัดออกๆ ที่นี้มีแต่ความจริงๆ เลยกลายเป็นขวานผ่าซากไป คือเอาแต่ความจริงล้วนๆ มา ที่แน่ใจๆ ออกไปไม่ผิดว่าั้นเลย โวหารอันนี้มาจากภาคปฏิบัติ ไม่ได้มาจากภาคปริยัตินะ ปริยัติก็เขาเหมือนเรา เราเหมือนเขา เทศน์ไปแบบเดียวกัน แต่ก่อนเป็นอย่างนั้น แต่พอมานี้ปฏิบัติมันขัดต่อความจริงคืออะไร มันขัดอย่างไรตัดออกๆ ตลอด ไปแต่หลักความจริงล้วนๆ ก็เลยกลายเป็นขวานผ่าซากไป แต่ไม่ผ่าธรรม ขวานผ่าซาก ซากผิติด เข้าใจไหม มันเต็มบ้านเต็มเมืองอยู่ ขวานผ่าซาก ซากผิติด มีแต่กองกิเลสเต็มอยู่นั้น

เราไม่เคยเป็นอารมณ์กับใคร การเทศน์ว่าการทุกอย่างเราพูดได้เต็มมรรคเต็มธรรมทุกอย่าง เต็มหัวใจเรา แต่ก่อนเราก็ไม่เคยพูดได้ แต่เวลามันเป็นขึ้นมาเมื่อมันรู้ มันเห็นมันเป็นขึ้นมาเอาอันนี้มาพูดจะผิดไปไหน สะทกสะท้านไปไหน ไม่สะทกสะท้านเลย ศาสตาดองค์เอกเพียงพระองค์เดียวสอนโลกได้ทั้งสามโลก กามโลก รูปโลก อรูปโลก สอนได้หมดเลย นั่นธรรม นั่นละเหนือไปหมดเลย เข้าอยู่ในหัวใจใดหัวใจนั้นก็ เป็นธรรมแล้ว ก็ออกได้เช่นเดียวกัน เต็มภูมิแห่งवासนาของตนๆ นั่นแหละ

เอาละวันนี้เพียงเท่านี้ เราจะมีธุระไปของเรา วันนี้ก็ไปไกลอยู่จะเข้าภูเขาวัดนี้ เอาของไปส่งเข้าภูเข ไปด้วยความเมตตา เหล่านี้ไปด้วยความเมตตาทั้งนั้น ทุกข์ขนาด ไหนเราก็ก็นั่นๆ อำนาจแห่งความเมตตามันครอบโลกธาตุ ใครจะว่าอะไรๆ ก็ตาม เราก็ก็นั่ง ฟัง ฟังเจตนาของบรรดาลูกศิษย์ลูกหา เฒ่าแก่แล้วไปอะไรนักรหนา นอนอยู่มันก็แก่ นั่ง อยู่มันก็แก่ จะว่าอย่างไร แล้วมันก็ตายได้ด้วยกัน ในอิริยาบถทั้งสี่มันเป็นตายได้ เวลา เรายังไม่ตายเราทำประโยชน์อะไรเราทำของเราเอง เราก็ก็นั่งแบบเราเสีย ลูกศิษย์ลูกหา มาขอเรื่อง ไม่อยากให้เป็นอย่างนั้น ไม่ให้เป็นอย่างนี้ ถ้าไม่ไปแล้วมันตายไหมล่ะ มันก็ตาย เหมือนกัน อ้าวยังไม่ตายไปซิเนะ เป็นอย่างนั้นละ เอาละให้พร

(หมออายุ ๑,๐๐๐ บาท) หมอนี้เด่นมากอยู่ในวงหมอ เด่นทางศีลธรรม เด่น มาก คือการเรียนแพทย์ เรียนสรีรศาสตร์ ร่างกายส่วนไหนๆ ทำงานไปอย่างไรๆ ทาง แพทย์เขาเรียน เรียนเพื่อแก้โรคแก้ภัย มันไปทางนั้น แต่สรีรศาสตร์ของพุทธศาสตร์นี้ เรียนเพื่อแก้กิเลส มันติดมันขัดมันข้องตรงไหน มันยึดมันถือที่ตรงไหน ถือเขาถือเรา ตรงไหนแก้ออกๆ ตัดออก อันนี้แก้กิเลส พุทธศาสตร์นี้แก้กิเลส สรีรศาสตร์ของพุทธ ศาสตร์นี้แก้กิเลส สรีรศาสตร์ของหมอแก้โรคแก้ภัย ต่างกัน จึงจะเอาเข้ามาเป็นแผนก เดียวกันไม่ได้ ผู้เรียนหมอเรียนมากๆ มีเมียตั้ง ๑๐ คนก็มี พุทธศาสตร์นี้เปิดออกหมด เลย เอาละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz